

رایزنی‌های ضدایرانی اسرائیلی‌ها

● نخست‌وزیر اسرائیل و رئیس‌جمهور روسیه در یک گفت‌وگوی تلفنی درباره مسائل منطقه‌ای و موضوع هسته‌ای ایران رایزنی کردند.

به گزارش ایسنا، به نقل از عرب‌نیوز، نفتالی بنت، نخست‌وزیر جدید رژیم صهیونیستی و ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه روز گذشته در یک تماس تلفنی به بحث و رایزنی با یکدیگر پرداختند. بنا بر اعلام دفتر نخست‌وزیری رژیم اسرائیل، دو طرف در این گفت‌وگو درباره موضوعات مختلف ازجمله مسئله هسته‌ای ایران و همچنین وضعیت کنونی سوریه رایزنی کردند. بنا بر اعلام شبکه الجزیره، نفتالی بنت درباره حضور ایران در سوریه نیز با رئیس‌جمهور روسیه گفت‌وگو کرده است.

همچنین منابع خبری اسرائیلی یکشنبه‌شب به وقت تهران از نشست سران ارشد این رژیم برای رایزنی درباره ایران و برجام خبر دادند.

بر اساس گزارش العالم، «نفتالی بنت» نخست‌وزیر رژیم اسرائیل نشستی را با «یائیر لاپید» وزیر خارجه، «بنی گانتز» وزیر جنگ و دیگر مقام‌های ارشد امنیتی برای بحث درخصوص مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا در وین و بازگشت احتمالی ایالات متحده به برجام انجام دادند. این منابع خبری به جزئیات بیشتری از گفت‌وگوهای ردوبدل‌شده بین مقام‌های ارشد اسرائیلی اشاره نکردند. کابینه جدید این رژیم از زمان آغاز به کار در ماه‌های اخیر، تلاش خود را به کار گرفته تا در فرستادن مقام‌های اسرائیلی به ایالات متحده و دیدار با مقام‌های آمریکایی و کشورهای آستانه‌کننده برجام، از احیای توافق هسته‌ای ایران جلوگیری کنند. نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در جریان دیدار اخیر با «فرانک والتر اشتاین مایر» رئیس‌جمهور آلمان در قدس، بار دیگر لفاظی‌های تکراری علیه جمهوری اسلامی ایران را تکرار کرد. به گزارش ایسنا، به نقل از روزنامه تایمز آو اسرائیل، بنی گانتس، وزیر جنگ رژیم صهیونیستی در گفت‌وگویی با کانال ۱۳ تلویزیون این رژیم درباره ایران گفت: ما در یک درگیری با ایران هستیم. باید از خودمان دفاع کنیم. مصمم هستیم که از هسته‌ای شدن ایران و رفتار فعال منفی ایران در منطقه جلوگیری کنیم. آنها می‌دانند که ما می‌دانیم چطور عمل کنیم. گانتس همچنین روز گذشته در سخنرانی اش در یک گردهمایی گفته بود: اسرائیل با هر چیزی که در دسترس باشد، از طریق هوایی، زمینی یا دامنه سایبری یا دریایی اقدام خواهد کرد تا از دستیابی ایران به یک سلاح هسته‌ای، تلاش‌هایش برای تجدید تسلیحات و بساری استقرار نظامی با آسیب‌رساندن به اسرائیل جلوگیری کند. ما در زمان و مکانی که برایمان مناسب باشد، این کار را خواهیم کرد و برتری نظامی‌مان را برای ثبات منطقه و امنیت آن حفظ خواهیم کرد.

عمران خان، رئیس‌را در جریان اوضاع افغانستان گذاشت

● **ایلنا:** نخست‌وزیر پاکستان با رئیس‌جمهور منتخب ایران به‌صورت تلفنی گفت‌وگو کرد. به نوشته اکسپرس تریبون، عمران خان، نخست‌وزیر پاکستان، با ابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهور منتخب ایران به‌صورت تلفنی صحبت کرد. عمران‌خان در این گفت‌وگو از وخیم‌ترشدن وضعیت امنیتی در افغانستان ابراز نگرانی کرد و هشدار داد آخرین تحولات در افغانستان می‌تواند عواقبی جدی برای پاکستان و ایران داشته باشد و منجر به هجوم پناهندگان به سمت مناطق مرزی دو کشور شود. وی به‌شدت بر لزوم دستیابی به یک راه‌حل سیاسی در مورد افغانستان تأکید کرد. عمران‌خان

و رئیسی از توسعه روابط دوجانبه بین پاکستان و ایران ابراز خرسندی کردند و درباره تقویت بیشتر همکاری‌های موجود، به‌ویژه در بعد اقتصادی توافق کردند. آنها توافق کردند ایجاد بازارهای مرزی در مرزهای پاکستان و ایران یک گام مهم است که منافع اقتصادی و اجتماعی برای مردم هر دو کشور به همراه خواهد داشت. عمران‌خان و ابراهیم رئیسی توافق کردند که مبادلات در سطح بالای داشته باشند. این دو مقام همچنین از یکدیگر برای دیدار رسمی از کشورهای خود دعوت کردند.

رویداد

رایزنی‌های ضدایرانی اسرائیلی‌ها

● نخست‌وزیر اسرائیل و سکون و سکوت، چند هفته‌ای است که تنها خبری که از وین به تهران می‌رسد همین است. از دو، سه هفته پیش از انتخابات به نظر می‌رسید مذاکرات احیای برجام در وین در آستانه رسیدن به نتیجه است. کاهش ناگهانی اخبار و موضع‌گیری‌ها از سوی مذاکره‌کنندگان حاضر در وین باعث شد بسیاری از تحلیلگران به این نتیجه برسند که یک یا چند طرف مذاکرات منتظر گذر انتخابات ریاست‌جمهوری ایران هستند؛ اما با ادامه همان وضع پیش از انتخابات در هفته‌های اخیر و مواضع کلی و تکراری طرف‌های گفت‌وگو به نظر می‌رسد مسئله‌ای که مانع از توافق شده، هرچه هست، پس از انتخابات نیز ادامه دارد. همین وضعیت باعث شده است گمانه‌زنی‌ها دراین‌باره بار دیگر بالا بگیرد.

دولت به دولت

برخی تصور می‌کنند بناست در ایران روند تغییر دولت انجام شود و دولتی که بعد از انتخابات ۱۴۰۰ قرار است اداره امور را به دست بگیرد، خود متولی احیای برجام باشد. یکی دیگر از گزینه‌های احتمالی نیز این است که طرف مقابل چنین ترجیح می‌دهد که آستانه پایان دولت حسن روحانی، به جای اینکه با او توافق کند، با همان دولت ابراهیم رئیسی توافق کند که بناست از چند هفته دیگر متولی امور باشد. در این میان البته علی باقری‌کنی به‌عنوان نماینده رئیس‌جمهور منتخب در وزارت خارجه مستقر شده است و محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران و سیدعباس عراقچی، معاونش که رئیس هیئت مذاکره‌کننده ایران در وین نیز هست، برای گفت‌وگو و گزارش به دیدار رنئسی، برنده انتخابات ۱۴۰۰ رفته‌اند. در نتیجه به نظر می‌رسد همین حالا نیز اتفاقات دور از نظر رئیس‌جمهور منتخب نباشد؛ اما اینکه مجموع تصمیم‌گیران تمایل داشته باشند که در دولت حسن روحانی این کره باز شود یا نه، نکته مبهم موضوع است.

اصولگرایی و ضدیت با دیپلماسی

مسئله دیگر که وضعیت را مبهم می‌کند، جریانیت است که پیروز انتخابات اخیر در ایران شده و قدرت را در دست دارد. جریان اصولگرا هم‌کنون مجلس را در اختیار دارد و بناست دولت را هم تشکیل بدهد تا عملاً قوا در انحصار این جریان باشند؛ اما اصولگرایان همواره با شدت متفاوت، مخالفان تند و تیز برجام و مذاکرات بوده‌اند. گرچه برخی با نزدیک‌شدن پایان دولت روحانی که با احتمال قوی دست‌به‌دست‌شدن قدرت همراه بود، مواضع خود را در این زمینه تلطیف کرده‌اند؛ اما به‌رحال این جریان رویکرد مخالف خود با دیپلماسی را به تفصیل تبیین کرده است و بخش قابل توجهی از چهره‌ها و حامیان آن نیز همچنان بر آن عقاید استوارند. این می‌تواند به معنای عدم تمایل دولت پیش‌رو با همراهی مجلس و دیگر نهادها به برجام یا به مذاکرات باشد. از طرفی همین تصور در تصمیم‌گیری‌های طرف‌های دیگر نیز قطعاً مؤثر است. تجربه نیز نشان داده است دولت‌های کشورها، در هنگام تغییر دولت در طرف‌های مذاکره، با شناختی که از دولت در راه دارند، توقعات و تصمیمات خود را تنظیم می‌کنند. چشم‌انداز نه‌چندان مثبتی که از احتمال تعامل با دولت اصولگرا وجود دارد، به‌راحتی می‌تواند بر تردیدهای طرف‌های مقابل افزوده باشد؛

دیپلماسی

از اطمینان و برنامه‌ریزی تا ابهام و نگرانی؛ مذاکرات چرا به نتیجه نمی‌رسد؟

قفل وین

به‌ویژه با توجه به اینکه آنها سابقه رویکرد یک دولت اصولگرا به مذاکره را آن هم در همین بحث برنامه هسته‌ای در دولت محمود احمدی‌نژاد دارند؛ یعنی دولتی که بسیاری از چهره‌هایش، گزینه‌های کابینه و تیم دولت آینده نیز هستند. آمریکایی که مایل بود بعد از احیای برجام بتواند بر سر دیگر مسائل اختلافی نیز شانس مذاکره و گفت‌وگو با ایران را بیازماید، احتمالاً دیگر چندان به احتمال کسب نتیجه از چنین تعاملی با حتی اصل وقوع آن، امیدوار نیست و این نیز ممکن است در چشم‌انداز کاخ سفید از نتیجه احیای این توافق و به تبع آن تصمیم‌های واشگتن درباره برجام تأثیرگذار باشد.

جانش تحریم رئیس‌جمهور منتخب

برخی دیگر می‌گوید مسئله بر سر اختلاف در رفع تحریم‌هاست یا به عبارت دقیق‌تر، تحریم‌هایی که ایالات متحده با رفعشان موافقت کرده است. نام رئیسی، رئیس‌جمهور منتخب، در فهرست تحریم‌های اشخاص حقیقی وزارت خزانه‌داری ایالات متحده قرار گرفته است و برخی این احتمال را می‌دهند که رفع یا عدم رفع تحریم او، مسئله اختلاف دقیقه نودی در طرف باشد؛ اما برخی دیگر از گزارش‌ها شامل صحبت‌های مقامات روسی حاکی از این است که طرف آمریکایی، احتمالاً با حمایت و همراهی طرف اروپایی، به‌دنبال اضافه‌کردن به محتویات و بندهای توافق و ایجاد تغییرات مطلوب خود در آنهاست؛ آن هم در شرایطی که هنوز وضعیت خود توافق مشخص نیست و ایالات متحده همچنان خارج از این توافق مانده است.

مصوبه‌مجلس و ماجرای دوربین‌ها

از سوی دیگر، مصوبه مجلس ایران نیز خود عامل فشاری بر گفت‌وگوهاست و این فشار ظاهراً بیش از آنکه به سود ایران باشد، بر پیچیدگی مذاکرات افزوده است. دولت ایران پس از مصوبه‌ای که اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی را متوقف می‌کرد، قانون مجلس را اجرا کرد؛ اما برای آنکه احیای برجام به مرحله غیرممکن‌بودن نزدیک نشود، در توافقی با ژانسیس پذیرفت اطلاعات نظارتی را به مدت سه ماه ذخیره کند و در صورت احیای برجام و رفع تحریم‌ها آنها را در اختیار ژانسیس قرار دهد. هدف از این توافق این بود که وقفه در روند نظارتی ژانسیس عملاً جریان نشود؛ چراکه در صورت قطع کامل این نظارت، احیای برجام متضمن تعیین تکلیف مدت‌زمان عدم اجرای پروتکل نیز می‌شد که خود پیچیدگی مهمی به سایر

دیپلماسی در کابینه رئیسی

بنابراین امید آن می‌رود که جناب رئیسی با احاطه‌ای که بر اوضاع کشور دارد و لحاظکردن شرایط ویژه در عرصه بین‌المللی، سکان کشتی سیاست خارجی در دنیای پرتلاطم را به دست کسی بسپارد که سابقه‌ای قابل‌قبول در ساختار سیاسی کشور داشته باشد، از مقبولیت لازم در سازمان حرفه‌ای وزارت خارجه برخوردار باشد و در کنار این خصوصیت‌ها، شخصیتی با اعتمادبه‌نفس، صبوری و کنترل احساسات در شرایط دشوار، اعتقاد راسخ به کشور و شناخت لازم از ماهیت نظام بین‌الملل از قدرت‌بازنگری هوشمندانه در پیشبرد روابط دوجانبه و بین‌المللی برخوردار باشد.
برخورداری از سابقه در ساختار سیاسی برای وزیر خارجه از آن جهت اهمیت دارد که درواقع وزارت خارجه موتور پیشران نظام در تعامل با جهان است و به‌طور طبیعی مدیریت آن را در کابینه‌ای متشکل از نخبگان سیاسی عهدهدار است.

ناگفته پیداست به مصداق «ذات نایافته از هستی بخش …» پیشبرد اهداف نظام در خارج برای وزیر خارجه‌ای که فاقد کاریزما و مقبولیت لازم در میان دیگر اعضای کابینه است، اگرچه «آسان نمود اول» ولی در بهترین حالت، او را با مشکل‌های فراوانی مواجه خواهد کرد.

سابقه چهار دهه گذشته نشان داده که جایگاه رفیع و متکی به حمایت رئوس نظام، برخورداری از دانش سیاسی در عرصه تخصصی، علو طبع و سع‌صدر در روابط اداری، اجتماعی و اعتدال در عرصه شخصیتی سهم مهمی در موفقیت یا ناکامی وزیر خارجه داشته است. قصد ورود به جزئیات و اسرار مگو را ندارم ولی وزیریک که بسنان گنجشکی در مقابل تحکم مقاب‌گونه رئیس‌جمهور، برای حفظ موقعیت و منصب خاضع است، نمی‌تواند حافظ منافع کشور در مقابل کرگ‌های درنده نظام بین‌الملل باشد. وزیر خارجه همچنین باید در سازمان حرفه‌ای و تخصصی دستگاه تحت امرش از پذیرش مقبولیت همدلانه و نه اجباری اداری برخوردار باشد.

می‌توان با بخش‌نامه‌ها، عزل‌ونصب‌ها و اعطای پست‌های کلیدی سازمان را به اطاعت وادار کرد ولی چنانچه در آموزه‌های دینی و معرفتی نیز بارها توصیه شده، حکومت بر دل‌ها کاری است کارستان که خروجی آن همدلی ساختاری و کارآمدی حاکمیتی در سازمان اداری است. شناخت ماهیت نظام بین‌الملل و توانمندی در مدیریت مذاکرات در روابط دوجانبه و حضور فعال و تأثیرگذار در مجامع بین‌المللی، از ضرورت‌های انکارناپذیر در مدیریت دستگاه دیپلماسی کشور است. اگر فرصت و (البته اجازة) بازگویی خاطرات دیپلمات‌های وزارت خارجه فراهم باشد، همکاران نگارنده مطالب بسیاری در این عرصه به‌ویژه در مقاطع حساس برای بازگویی و روشنگری در دلان‌های تودرتوی دیپلماسی چهار دهه

کشور در سینه دارند و با دلیل و برهان و ذکر شواهد خواهند گفت که کدامیک از وزرای خارجه از توانمندی حرفه‌ای برای نمایندگی نظام و به تعبیر حدیث شریف «زین» کشور و نه «شین» آن باشند (کُونُوا لَنَا زَیِّنًا وَ لَا تُکُونُوا عَلَیْنَا شَیْنًا). بر آن نیستم که با ذکر نام، سطح بحث را به مصادیقی که شخصاً شاهد آن بودم، تقلیل دهم ولی نمی‌توان تفاوت وزیر خارجه‌ای که اصرار او به سخنرانی به زبان غیرمادری موجب وهن (اگر نکوییم تمسخر) حضار قرار می‌گیرد با کسی که در منصب معاون وزیر خارجه با درخشش شخصیتی قرار دارد، داعش در عراق و سوریه بسیار فعال است و عقب‌نشینی نیروهای خارجی منجر به وخامت شدید اوضاع امنیتی در افغانستان شده و در نتیجه، نیروهای تروریستی مانند القاعده، داعش و جنبش اسلامی ترکستان شرقی به‌شدت درحال ویرانگری هستند».
اگرچه درباره تهدیدهای القاعده و داعش اجماع جهانی وجود دارد، اما ایالات متحده سال گذشته جنبش اسلامی ترکستان شرقی با حزب اسلامی ترکستان را از فهرست سازمان‌های تروریستی خود خارج کرده است. سخنگوی وقت وزارت امور خارجه دلیل این امر را مسکوت‌ماندن فعالیت‌های این گروه با اکثریت نژادی اویغور در بیش از یک دهه گذشته اعلام کرده و گفته بود: «رازیبا ما این است که جنبش اسلامی ترکستان شرقی یک برچسب است که چین شورش‌های افراطی در خاورمیانه پرداخته است. ایران اگرچه از اخبار خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان استقبال کرده ولی نگران افزایش ناآرامی در کشور همسایه است. سعید خطیب‌زاده، سخنگوی وزارت امور خارجه ایران، در یک جلسه مطبوعاتی گفت که باور دارد افغانستان به ایجاد یک دولت فراگیر از طریق «راه‌حل‌های صلح‌آمیز و پایدار» نیاز دارد. او طالبان را تنها بخشی از راه‌حل توصیف کرد: «طالبان، همه افغانستان نیست اما بخشی از آن کشور و بخشی از راه‌حل بحران است». او با تأیید وخامت اوضاع امنیتی کشور همسایه گفت ایران تحرکات گروه‌هایی مانند داعش را نیز نظر دارد و آماده است تا تلاش‌ها برای گفت‌وگوها و وحدت بین افغان‌ها را تقویت کند.

ترجمه: دیپلماسی ایرانی

پیچیدگی‌ها اضافه می‌کرد. این توافق بعد از پایان مهلت سه‌ماهه خود، به‌صورت غیررسمی و از سوی ایران به مدت یک ماه تمدید شد؛ اما هم‌اکنون در وضعیتی هستیم که دوران این توافق به پایان رسیده و تمدید دوباره توافق اعلام نشده است. به‌تازگی نیز یکی از نمایندگان مجلس درخواست پاک‌کردن این اطلاعات از دوباره مطرح کرده است، به امید اینکه راهی که با تصویب آن مصوبه در مجلس شروع شد، به مقصد برسد. همین وضعیت به خودی خود ابهام درباره شرایط را بیشتر می‌کند. اما اگر دولت فعلی با تیم دولت منتخب در ایران تصمیم بگیرند از این توافق عبور کنند و اطلاعات نظارتی را حذف کنند، گام رو به عقبی چنان بلند در مذاکرات برداشته می‌شود که معلوم نیست دیگر امید یا انگیزه‌ای برای طی‌کردن دوباره مسیر بماند.

گمانه‌زنی در فضای بی‌خبری

علت اینکه ماجرا تا این حد در حدس و گمان غوطه‌ور است، همین است که از ابتدای شروع مذاکرات هم اطلاعات و داده‌های مشخصی از محتوای گفت‌وگوها بیرون نمی‌آمده و هرچه گفته شده، همین حدس و گمان‌هایی است که در بهترین حالت، شاید اطلاعاتی غیررسمی در میان آنها باشد. تا اوایل خرداد، البته موضع‌گیری‌ها و روایت‌های کلی مقامات حاضر در وین و لحن آنها خیر از پیشرفت در مذاکرات و نزدیک‌شدن روزبه‌روز به لحظه توافق می‌داد؛ اما از اوایل خرداد همان موضع‌گیری‌ها نیز متوقف شد. سخنگوی وزارت خارجه و برخی دیگر از مقامات این نهاد البته همچنان روایت‌های خوش‌بینانه‌ای از روند مذاکره بنشیند. این مسئله البته ممکن است در نتیجه عملی ماجرا هم لزوماً اثر برجسته‌ای نداشته باشد، ولی تصویر اهمیت خود را در سیاست داشته و دارد.

برنامه هسته‌ای ۲۰۱۵، برنامه هسته‌ای امروز

مسئله دیگری که احتمالاً به چالشی در روند گفت‌وگوها منجر شده، وضعیت فعلی برنامه هسته‌ای ایران به‌خصوص در مقام مقایسه با وضعیت این برنامه در زمان امضای برجام است. ایران در مقایسه با آن زمان، تعداد بسیاری ساترفیوژ از نسل‌های جدید با کارایی بیشتر به کار خود اضافه کرده و در ادامه اقداماتی که پس از کاهش گام‌به‌گام تعهدات انجام داده، اکنون غنی‌سازی ۶۰ درصدی را پیگیر است. این یعنی برای رسیدن به وضعیتی که در برجام از ایران انتظار می‌رود، ایران باید گام‌های بلندتری بردارد و پروژه‌های بیشتری را با تعهدات برجامی خود هماهنگ کند. این خود نیز ممکن است چالشی بر سر راه پیشرفت گفت‌وگوها باشد.

مصوبه‌مجلس و ماجرای دوربین‌ها

از سوی دیگر، مصوبه مجلس ایران نیز خود عامل فشاری بر گفت‌وگوهاست و این فشار ظاهراً بیش از آنکه به سود ایران باشد، بر پیچیدگی مذاکرات افزوده است. دولت ایران پس از مصوبه‌ای که اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی را متوقف می‌کرد، قانون مجلس را اجرا کرد؛ اما برای آنکه احیای برجام به مرحله غیرممکن‌بودن نزدیک نشود، در توافقی با ژانسیس پذیرفت اطلاعات نظارتی را به مدت سه ماه ذخیره کند و در صورت احیای برجام و رفع تحریم‌ها آنها را در اختیار ژانسیس قرار دهد. هدف از این توافق این بود که وقفه در روند نظارتی ژانسیس عملاً جریان نشود؛ چراکه در صورت قطع کامل این نظارت، احیای برجام متضمن تعیین تکلیف مدت‌زمان عدم اجرای پروتکل نیز می‌شد که خود پیچیدگی مهمی به سایر

مشارکت القاعده در حملات ۱۱ سپتامبر باعث حمله تحت رهبری ایالات متحده به افغانستان شد که به حکومت طالبان پایان داد؛ اما شورش و ناآرامی پس از آن با وجود دو دهه تلاش‌های آمریکا و متحدانش هنوز پایان نیافته است. ایالات متحده سال گذشته در راستای تسهیل عزیمت ارتش خود درصدد هموارکردن مسیری برای آسانی بین کابل و طالبان برآمد. پیش از آغاز مذاکرات توسط رئیس‌جمهور پیشین دونالد ترامپ با طالبان، روسیه به امید تضمین نقش خود در آینده افغانستان، میزبان گفت‌وگوها با این گروه بود. روسیه برای اطمینان از ثبات در این کشور روی این روابط حساب کرده است. جدا از روسیه، کشورهای بلوک شوروی سابق در آسیای میانه از فهرست سازمان‌های تروریستی خود ازبکستان هم درباره شرایط افغانستان ابراز نگرانی کرده‌اند.

یک قدرت دیگر نگران در منطقه در مرز غربی افغانستان، ایران است. جمهوری اسلامی با مقراری ارتباط با گروه‌های شبه‌نظامی شیعه، به مقابله با شورش‌های افراطی در خاورمیانه پرداخته است. ایران اگرچه از اخبار خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان استقبال کرده ولی نگران افزایش ناآرامی در کشور همسایه است. سعید خطیب‌زاده، سخنگوی وزارت امور خارجه ایران، در یک جلسه مطبوعاتی گفت که باور دارد افغانستان به ایجاد یک دولت فراگیر از طریق «راه‌حل‌های صلح‌آمیز و پایدار» نیاز دارد. او طالبان را تنها بخشی از راه‌حل توصیف کرد: «طالبان، همه افغانستان نیست اما بخشی از آن کشور و بخشی از راه‌حل بحران است». او با تأیید وخامت اوضاع امنیتی کشور همسایه گفت ایران تحرکات گروه‌هایی مانند داعش را نیز نظر دارد و آماده است تا تلاش‌ها برای گفت‌وگوها و وحدت بین افغان‌ها را تقویت کند.

پس از ایران، عواقب سیاست ایالات متحده در